

1785

De effectu frictionis in motu volutorio

Leonhard Euler

Follow this and additional works at: <https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works>

 Part of the [Mathematics Commons](#)

Record Created:

2018-09-25

Recommended Citation

Euler, Leonhard, "De effectu frictionis in motu volutorio" (1785). *Euler Archive - All Works*. 585.
<https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/585>

This Article is brought to you for free and open access by the Euler Archive at Scholarly Commons. It has been accepted for inclusion in Euler Archive - All Works by an authorized administrator of Scholarly Commons. For more information, please contact mgibney@pacific.edu.

DE
EFFECTV FRITIONIS
IN MOTV VOLVTORIO.

Auctore
L. EVLERO.

Quaquam hoc argumentum iam olim fusius pertractaui, ubi motum globi super plano siue voluentem, siue radentem, siue mixtum ex utroque sum contemplatus: tamen inutile non erit, hoc argumentum methodo planiori et faciliori denuo euoluere, quo clarius Phaenomena talium motuum perspici queant. Inprimis autem hic etiam eiusmodi globos introducarn, quorum centrum grauitatis extra centrum sphaericitatis cadat. Antequam autem has inuestigationes suscipiam, nonnulla de indole frictionis in genere praenotari conueniet.

R 2

Defi-

Definitio.

§. 1. *Frictio* est vis, qua motui corporis super alio incedentis ob attritum resistitur, cuius indoles ad sequentia capita reducitur:

I. Nullum est dubium, quin frictio potissimum pendeat a quantitate pressionis, qua ambo corpora inuicem apprimuntur; et vulgo quidem frictio certae parti totius pressionis aequalis aestimari solet.

II. Deinde etiam frictio sine vilo dubio pendet ab asperitate vel laeuitate vtriusque superficiei, qua ambo corpora se mutuo tangunt; vbi quidem vulgaria experimenta probare videntur, neque quantitatem neque figuram basis, qua corpora se mutuo contingunt, quicquam ad frictionem vel augendam vel minuendam conferre, vnde plerique auctores assumserunt frictionem vulgo tertiae parti pressionis aequalem aestimari posse, etsi non negant, si superficies corporum magis minusue fuerint politae, etiam frictionem vel maiorem vel minorem inde oriri posse. Ita si P denotet vim, qua ambo corpora se mutuo premunt, frictio statui solet $= \frac{1}{3} P$; vbi quidem intelligendum est, loco fractionis $\frac{1}{3}$ aliam vel maiorem vel minorem locum habere posse. Ista autem vis eatenus tantum effectum exerit, quatenus reuera attritus adest: quamdiu enim ambo corpora quiescunt, ob frictionem nulla plane vis exeritur; simulac vero attritus contingit, vis illa $\frac{1}{3} P$ totum suum effectum exercet secundum directionem motui contrariam.

III. Quando autem statuimus in statu quietis nullam adesse vim frictionis, hoc tantum locum habere cens-

sendum est quando nullae adfunt vires ad motum sollicitantes. Quod si enim adfuerit vis quaequam Q , alterum corpus super altero promouere tendens, duo casus sunt perpendendi: alter quo haec vis $Q > \frac{1}{2}p$, alter vero quo $Q < \frac{1}{2}p$. Priore casu frictio totam suam vim $\frac{1}{2}p$ exerit secundum directionem motui contrariam, ita vt motus tantum ab excessu vis Q super $\frac{1}{2}p$ producat: casu altero quo $Q < \frac{1}{2}p$, frictio non totam suam vim exerit, sed tantum agit vi $= Q$, quo huius vis effectus coerceatur.

IV. Hinc igitur vis frictionis in se neququam est determinata, sed quouis casu vi sollicitanti secundum directionem contrariam reluctatur, et quidem vel tota sua vi $\frac{1}{2}p$, vel minore, siquidem minor sufficiat ad effectum vis Q cohibendum.

V. Vtrum vero quantitas frictionis non etiam a celeritate, qua vnum corpus super altero prorepit, pendeat, quaestio est nondum penitus decisa. Sunt enim qui putant, ob auctam celeritatem frictionem adeo diminui, neque deesse videntur experimenta huic opinioni fauentia; dum contra alii eiusmodi experimenta allegant, quibus frictio ob auctam celeritatem etiam augeri videatur, nisi forte resistentiae aeris iste effectus sit tribuendus.

VI. Ceterum ob infinitam corporum varietatem, qua in contactu in se inuicem agere possunt, tum vero etiam ob diuersam asperitatis rationem vix quicquam in genere stabiliri posse videtur, vnde hoc loco opinionem communem circa frictionem sum secuturus.

*The quantity of
velocity de unum
corpus super alterum
vel de altero.*

*Quantum sit de illo
motu, et hinc sit
effectus.*

*Quantum sit de illo
motu, et hinc sit
effectus.*

Problema 1.

§. 2. Definire motum globi super plano inclinato, motu utcumque ex radente et volvente mixto, descendens, cuius quidem centrum gravitatis in ipso centro figurae sit situm.

Solutio.

Tab. II.
Fig. 6.

Sit. radius globi $CA = a$, eiusque pondus $= P$, centrum gravitatis vero in ipsius centro C . Tum vero sit eius momentum inertiae respectu axis horizontalis per C transeuntis, circa quem gyratur, $= P k k$, ita vt, si globus ex materia constet vniformi, sit $kk = \frac{2}{5} a a$. Hic autem eius materiam utcumque difformem assumamus, dummodo centrum gravitatis in punctum C incidat. Iam descendat iste globus utcumque super plano inclinato IO , quod ad horizontem HO inclinetur angulo $IOH = \omega$, atque elapso tempore t confecerit iam spatium $IS = s$, globo planum tangente in puncto S . Quia igitur globus ob gravitatem in directione verticali CP vrgetur vi $= P$, hinc nascitur vis globum plano apprimens secundum directionem $CS = P \cos. \omega$, atque insuper vis secundum rectam CB plano IO parallelam motum accelerans $= P \sin. \omega$. Globus igitur in planum IO pressionem exercebit $= P \cos. \omega$, vnde vis frictionis hinc nata erit $= \frac{1}{2} P \cos. \omega$, siquidem detur attritus. At si minor vis sufficiat ad attritum impediendum, etiam minorem exercebit, quae ergo sit $\lambda P \cos. \omega$. Praeterea vero globus motu gyratorio per tempus t angulum iam confecerit $ACS = \Phi$, ita vt celeritas angularis nunc sit $\frac{d\Phi}{dt}$, qua punctum globi S secundum directionem SI ferretur celeritate $= \frac{a d\Phi}{dt}$, siquidem centrum C quiesceret, quod cum autem eodem tempore t iam

iam spatium $IS = s$ confecisse ponatur, eius celeritas se-
 punctum globi S planum IO radet celeritate differentiae
 inter illas celeritates aequali, scilicet vel radet in directio-
 ne SI celeritate $\frac{ad\phi}{dt} - \frac{ds}{dt}$, siquidem fuerit $ad\phi > ds$,
 vel radet in directione SO celeritate $\frac{ds}{dt} - \frac{ad\phi}{dt}$, si fuerit
 $ds > ad\phi$. Priore ergo casu globus ob frictionem solli-
 citabitur in directione SO vi $= \frac{1}{3} P \cos. \omega$, posteriore ve-
 ro casu sollicitabitur in directione SI pari vi $= \frac{1}{3} P \cos. \omega$.
 Verum si fuerit $\frac{ds}{dt} = \frac{ad\phi}{dt}$, nullus dabitur attritus, et globus
 in contactu S non maiorem exeret vim, quam quanta opus
 est ad attritum impediendum, quam ergo vim statuamus
 $= \lambda P \cos. \omega$. Hinc igitur tres casus occurrent evoluendi.

I. Ponamus igitur primo esse $\frac{ad\phi}{dt} > \frac{ds}{dt}$, hocque casu
 frictio exeret vim $= \frac{1}{3} P \cos. \omega$, secundum directionem SO ,
 quare cum iam motu progressivo globus sollicitetur in di-
 rectione CB plano inclinato parallela vi

$$= P \sin. \omega + \frac{1}{3} P \cos. \omega,$$

principia motus nobis suppeditant hanc aequationem:

$$\frac{d ds}{2 g dt^2} = \frac{P \sin. \omega + \frac{1}{3} P \cos. \omega}{P} = \sin. \omega + \frac{1}{3} \cos. \omega,$$

vbi littera g significat altitudinem lapsas granum vno mi-
 nuto secundo, siquidem tempus t in minutis secundis ex-
 primere velimus. Pro motu autem gyratorio, quem in
 sensum SA fieri concipimus, ei se opponit vis frictionis
 $\frac{1}{3} P \cos. \omega$, momento $\frac{1}{2} a P \cos. \omega$, dum iste motus ob ipsam
 gravitatem plane non afficitur, unde principia mechanica
 hanc praebent aequationem:

$$ad\phi$$

$$\frac{d d \Phi}{2 g d t^2} = \frac{-\frac{1}{2} a P \cos \omega}{P L L} = \frac{-a \cos \omega}{a L L}$$

Atque ex his duabus aequationibus motum globi defini- oportet, quamdiu scilicet fuerit $\frac{a d \Phi}{d t} > \frac{d s}{d t}$.

Quoniam angulus ω est constans, prior aequatio ducta in $2 g d t$ et integrata praebet

$$\frac{d s}{d t} = 2 g t (\sin. \omega + \frac{1}{2} \cos. \omega) + f,$$

vbi cum $\frac{d s}{d t}$ exprimat celeritatem centri C secundum directionem IO progredientis, constans adiecta f exprimet istam celeritatem initialem, qua scilicet globus motum initio inchoauerit. Eodem modo altera aequatio in $2 g d t$ ducta et integrata praebit $\frac{d \Phi}{d t} = \zeta - \frac{2 g a t \cos. \omega}{s k k}$, vbi quia $\frac{d \Phi}{d t}$ exprimit celeritatem angularem in sensum SA, elapso tempore t constans hic adiecta ζ denotabit celeritatem angularem in eundem sensum, quae globo initio fuerit impressa. His igitur duabus aequationibus inuentis patet, istum motum tantum valere quamdiu fuerit $\frac{a d \Phi}{d t} > \frac{d s}{d t}$, hoc est quamdiu fuerit

$$a \zeta - \frac{2 g a^2 t \cos. \omega}{s k k} > 2 g t (\sin. \omega + \frac{1}{2} \cos. \omega) + f, \text{ siue}$$

$$a \zeta - f > 2 g t (\frac{a a \cos. \omega}{s k k} + \sin. \omega + \frac{1}{2} \cos. \omega),$$

vnde intelligitur hunc motum locum habere non posse, nisi initio fuerit $a \zeta - f$ quantitas positua, quae autem, quantumvis fuerit magna, tamen labente tempore t tandem indoles huius motus cessabit, quod scilicet eueniet quando formula

$2gt \left(\frac{a \cos \omega}{skk} + \sin. \omega + \frac{1}{2} \cos. \omega \right),$
 aequalis fiet quantitati $a\zeta - f$.

Quodsi has duas aequationes denuo in dt ducamus et integremus, reperiemus has aequationes:

$$s = C + ft + gtt \left(\sin. \omega + \frac{1}{2} \cos. \omega \right) \text{ et}$$

$$\Phi = \Gamma + \zeta t - \frac{g a t t \cos. \omega}{skk}.$$

II. Ponamus nunc tempore elapso $= t''$ esse $\frac{ds}{dt} > \frac{a d\Phi}{dt}$,
 ita ut globus in puncto S radat planum secundum directionem
 SO, hincque frictio agat in directione SI vi $= \frac{1}{2} P \cos. \omega$,
 quae vis quia est contraria vi ex gravitate oriundae $P \sin. \omega$,
 qua motus progressivus globi acceleratur, pro hoc motu
 progressivo habebimus

$$\frac{d ds}{2g dt^2} = \sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega.$$

At pro motu gyratorio habebimus vim frictionis accele-
 rantem, cuius momentum est $= \frac{1}{2} a P \cos. \omega$, vnde colligitur
 $\frac{d d\Phi}{2g dt^2} = \frac{a \cos. \omega}{skk}$. Nunc igitur ex his duabus aequationibus
 integrando deducimus has aequalitates:

$$\frac{ds}{dt} = f + 2gt \left(\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega \right) \text{ et}$$

$$\frac{d\Phi}{dt} = \zeta + \frac{2g a t \cos. \omega}{skk},$$

quae autem eatenus tantum valere sunt censendae, qua-
 tenus fuerit $\frac{ds}{dt} > \frac{a d\Phi}{dt}$, hoc est quatenus

$$f + 2gt \left(\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega \right) > a\zeta + \frac{2g a t \cos. \omega}{skk}, \text{ siue}$$

$$f - a\zeta > 2gt \left(\frac{a \cos. \omega}{skk} - \sin. \omega + \frac{1}{2} \cos. \omega \right).$$

Vnde intelligitur, ut talis motus eveniat initio esse debu-
 Acta Acad. Imp. Sc. Tom. V. P. II. S iffe

iste $f > a \zeta$, postea vero continuatio huius motus praecipue pendeat ab hac formula:

$$\frac{a a \cos. \omega}{s k k} + \frac{1}{3} \cos. \omega - \sin. \omega,$$

quae si fuerit positiva, iste motus mox cessabit; sin autem fuerit negativa, motus perpetuo durabit, quod ergo continget si fuerit

$$\sin. \omega > \frac{a a \cos. \omega}{s k k} + \frac{1}{3} \cos. \omega, \text{ siue}$$

$$\text{tang. } \omega > \frac{a a + k k}{s k k}.$$

Ceterum hae aequationes denuo integratae praebunt

$$s = C + f t + g t t (\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega) \text{ et}$$

$$\Phi = \Gamma + \zeta t + \frac{g a t t \cos. \omega}{s k k}.$$

III. Sumamus tandem elapso tempore t'' esse $\frac{ds}{dt} = \frac{a d \Phi}{dt}$, ita ut iam nullus attritus locum habeat, Frictio igitur hoc casu eatenus tantum aget, quatenus opus est ad attritum impediendum. Ponamus igitur istam frictionis vim esse $= \lambda P \cos. \omega$, ita ut $\lambda < \frac{1}{3}$, eique directionem tribuamus SO , atque pro motu progressivo habebimus has duas aequationes, uti in casu primo, dummodo loco $\frac{1}{3}$ scribatur λ .

$$\frac{d ds}{2 g d t^2} = \sin. \omega + \lambda \cos. \omega,$$

$$\frac{d d \Phi}{2 g d t^2} = - \frac{\lambda a \cos. \omega}{k k},$$

quare cum per hypothesin esse debeat $\frac{ds}{dt} = \frac{a d \Phi}{dt}$, necesse est ut etiam fit $\frac{d ds}{d t^2} = \frac{a d d \Phi}{d t^2}$, haec ergo conditio praebet istam aequationem:

$$\sin. \omega + \lambda \cos. \omega = - \frac{\lambda a a \cos. \omega}{k k},$$

unde colligitur

$$\lambda =$$

$$\lambda = \frac{-k k \sin. \omega}{(a a + k k) \cos. \omega} = \frac{-k k}{a a + k k} \text{ tang. } \omega.$$

Dummodo ergo ista fractio $\frac{k k}{a a + k k} \text{ tang. } \omega$ non superet $\frac{1}{3}$, motus globi secundum hanc legem absoluetur, & solo motu volente super plano descendet. Ad quem motum investigandum statuamus $\lambda = \frac{-k k}{a a + k k} \text{ tang. } \omega$, et per integrationem reperiemus hos valores:

$$\frac{d s}{d t} = f + \frac{2 g a a t \sin. \omega}{a a + k k} \text{ et}$$

$$\frac{d \Phi}{d t} = \zeta + \frac{2 g a t \sin. \omega}{a a + k k},$$

vbi autem per ipsam hypothesin esse debet $f = a \zeta$; unde patet, dummodo initio fuerit $f = a \zeta$ et fractio $\frac{k k}{a a + k k} \text{ tg. } \omega$ non superet $\frac{1}{3}$, globum solo motu volente super plano inclinato descendere. Repetita autem integratio perducet ad hanc aequationem:

$$s = C + f t + g t t \cdot \frac{a a \sin. \omega}{a a + k k} \text{ et}$$

$$\Phi = \Gamma + \zeta t + g t t \cdot \frac{a \sin. \omega}{a a + k k}.$$

Ceterum vero si fuerit $\frac{k k}{a a + k k} \text{ tang. } \omega > \frac{1}{3}$, tum motus vti casu secundo prosequetur. Hic quidem assumimus, plenam vim, quam frictio exerere valet, esse $= \frac{1}{3} p \cos. \omega$, etiam si loco fractionis $\frac{1}{3}$ pro varia corporum indole modo maior modo minor fractio accipi debeat. Quod enim hic de $\frac{1}{3}$ dictum est, de alio quouis valore est intelligendum.

Scholion.

§. 3. In omni ergo motu, quo globus super plano inclinato promouetur, hos tres casus sollicite a se inuicem distingui conuenit; vbi imprimis notetur, tertium casum complecti prouolutionem globi perfectam, ita vt nullus attritus in contactu locum inueniat, cuius caracter in hoc

consistit ut sit $ds = a d\Phi$. Casum autem primum pro
iis motibus constituimus, quibus motus gyratorius motum
globi progressuum superat, ita ut sit $a d\Phi > ds$ et attri-
tus super plano retrorsum dirigatur. Secundus vero casus
eos continet motus, ubi celeritas progressiva superat cele-
ritatem angularem, ita ut sit $ds > a d\Phi$, et attritus an-
trorsum sit directus. Quicumque ergo status globi initialis
fuerit propositus, ante omnia dispiciendum erit, ad quem-
nam horum casuum referri debeat. Sumamus autem mo-
tus initium constitui in ipso puncto I, ita ut posito tem-
pore $t = 0$ semper sit etiam $s = 0$, unde in superioribus
formulis constans illa C in nihilum abibit. Deinde vero,
quia perinde est, a quonam termino angulus Φ capiatur,
pro initio constanter assumere poterimus $\Gamma = 0$. Praete-
rea vero in statu initiali duplex motus, qui globo fuerit
impressus, perpendi debet, quorum alter est progressivus
secundum ipsam plani directionem, cuius celeritatem indi-
cavimus littera f , qua spatium definitur, quod ea celeri-
tate in vno minuto secundo percurri posset. Denique ve-
ro motus angularis in initio designatur littera ζ , qua an-
gulus denotatur, qui isto motu angulari tempore vnius mi-
nuti secundi absolueretur. Hic autem semper assumimus
istum motum angularem in sensum S A B esse directum;
unde si in sensum contrarium vergeret, valor litterae ζ
negativus sumi deberet. Quibus notatis perspicuum est, mo-
tum initialem ad casum primum referri debere, si fuerit
 $f < a \zeta$; ad secundum vero si fuerit $f > a \zeta$; ac denique
ad tertium si fuerit $f = a \zeta$. Quo autem omnes istae va-
rietates clarius perspicere queant, planum I O primum as-
sumamus horizontale, Deinde vero ei talem inclinationem

tri-

tribuamus, vt fit $\text{tang. } \omega < \frac{aa+kk}{s k k}$, tum vero etiam vt fit $\text{tang. } \omega > \frac{aa+kk}{s k k}$, vbi casus intermedius $\text{tang. } \omega = \frac{aa+kk}{s k k}$ euolutionem peculiarem meretur. Denique vero etiam ipsi plano IO inclinationem sursum directam tribuamus, ita vt angulus ω negativum valorem obtineat.

I. De motu globi super plano horizontali.

§. 4. Sit IO planum horizontale, motus vero in Tab. II: ipso puncto I inchoauerit, vbi celeritas progressiua secundum IO fuerit $= f$, celeritas vero angularis in sensum SAB $= \zeta$, radio globi existente CA $= a$. et momento inertiae $= P k k$, denotante P pondus globi. Hinc autem elapso tempore $= t$ sec. globus confecerit motu progressiuo spatium IS $= s$, motu vero gyratorio angulum ACS $= \phi$, quibus positis pro nostris tribus casibus habebimus sequentes aequationes differentiales secundi gradus:

I. Si fuerit $\frac{ds}{dt} < \frac{a d\phi}{dt}$, erit 1°. $\frac{dds}{2g dt^2} = \frac{1}{s}$ et
2°. $\frac{dd\phi}{2g dt^2} = -\frac{a}{s k k}$;

II. Si fuerit $\frac{ds}{dt} > \frac{a d\phi}{dt}$, erit 1°. $\frac{dds}{2g dt^2} = -\frac{1}{s}$ et
2°. $\frac{dd\phi}{2g dt^2} = \frac{a}{s k k}$;

III. Si fuerit $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\phi}{dt}$, erit 1°. $\frac{dds}{2g dt^2} = \lambda$ et
2°. $\frac{dd\phi}{2g dt^2} = -\frac{a \lambda}{k k}$;

vbi esse debet $\lambda = -\frac{k k}{aa+kk} \text{tang. } \omega$, ergo $\lambda = 0$. Hos igitur casus pro diuersitate status initialis percurramus.

Exemplum I.

§. 5. Ponamus igitur primo globo initio in I solum motum progressiuum esse impressum celeritate $= f$.

Statim igitur, saltem ab initio, vbi $t = 0$, ob $f > a\zeta$, seu $\frac{ds}{dt} > \frac{a d\phi}{dt}$, hic casus secundus locum habebit, vnde binas illas aequationes integrando habebimus $\frac{ds}{dt} = -\frac{2}{3}gt + f$ et $\frac{d\phi}{dt} = \frac{2ag}{3kk}t$. Hae igitur aequationes tamdiu locum habebunt, quamdiu fuerit $\frac{ds}{dt} > \frac{a d\phi}{dt}$, hoc est donec fiat

$$f - \frac{2}{3}gt > \frac{2ag}{3kk}t;$$

vnde patet hunc motum eovsque tantum esse duraturum, quoad fiat $f - \frac{2}{3}gt = \frac{2ag}{3kk}t$, id quod eveniet elapso tempore $t = \frac{sfkk}{2g(aa+kk)}$. Post hoc vero tempus motus cadet in casum tertium, et globus utroque motu tam progressivo quam angulari, quem hoc momento habuerit, constanter in infinitum progredietur. Posito autem $t = \frac{sfkk}{2g(aa+kk)}$ reperitur celeritas progressiva $\frac{ds}{dt} = \frac{aaf}{aa+kk}$, celeritas vero angularis $\frac{d\phi}{dt} = \frac{af}{aa+kk}$.

§. 6. Totum ergo huius globi motum in duas partes partiiri oportet, quarum prior secundum casum secundum absolvitur, posterior vero secundum casum tertium, vbi pars prior durabit per tempus $t = \frac{sfkk}{2g(aa+kk)}$. Quare si status globi pro minori tempore t quaeratur, ex formulis superioribus habebimus $\frac{ds}{dt} = f - \frac{2}{3}gt$ et $\frac{d\phi}{dt} = \frac{2ag}{3kk}t$, pro utraque globi celeritate. Vnde patet, celeritatem progressivam, quae initio erat $= f$, continuo decrescere, eiusque decrementsa tempori esse proportionalia. Contra vero celeritas angularis, quae initio erat nulla, continuo crescit, atque etiam tempori proportionaliter. Quodsi has formulas differentiales denuo integremus, reperiemus primo totum spatium tempore t percursum, $IS = s = ft - \frac{1}{3}gt^2$, et angulum, per quem

quem ab initio iam se conuertit, scil. $ACS = \phi = \frac{agft}{skk}$. Hae autem formulae diutius non durant, quam donec fiat $t = \frac{sfkk}{2g(aa+kk)}$; in fine autem huius temporis spatium confectum erit $s = \frac{sfkk(2aa+kk)}{4g(aa+kk)^2}$, totus autem angulus conuerfionis erit $\phi = \frac{9affkk}{4g(aa+kk)^2}$. Posterior autem motus pars nulla laborat difficultate, quia vterque motus est vniformis et perpetuo talis manet.

§. 7. Cum igitur in priore motus parte frictio motui aduerfetur, etiam eius vis viua diminuatur neceffe est, quam diminutionem expendiffe opere etiam erit pretium. Consideremus igitur primo vim viuam globi in ipfo motus initio, quae erat Pff , denotante fcilicet P massam globi. Deinde vero in genere conftat, fi eiusdem globi cele-ritas progreffiuu fuerit $= \frac{ds}{dt}$, angularis vero $= \frac{d\phi}{dt}$, eius vim viuam fore $= P(\frac{ds^2}{dt^2} + \frac{kk d\phi^2}{dt^2})$, quae ergo formula pro pofteriori motus parte, vbi vidimus effe

$$\frac{ds}{dt} = \frac{aaf}{aa+kk} \text{ et } \frac{d\phi}{dt} = \frac{af}{aa+kk},$$

praebet vim viuam

$$\frac{Paaff(aa+kk)}{(aa+kk)^2} = \frac{Paaff}{aa+kk}$$

quae ergo vtrique minor est quam initio, eiusque portio, quae periit, est $\frac{Pffkk}{aa+kk}$. Quare fi globus ex materia homogenea fuerit confectus, quoniam tum est $kk = \frac{2}{3}aa$, portio vis viuae in hoc motu amiſſa erit $\frac{2}{7}Pff$, ideoque vis viua ſuperſtes $= \frac{5}{7}Pff$, quod ſcilicet vis viuae decrementum frictioni eſt tribuendum.

§. 8. Ponamus exempli gratia radium globi a eſſe vnius digiti, et kk proinde $= \frac{2}{3}$ digitos quadratos, ſiquidem glo-

globus ex materia constet homogenea; tum vero globo celeritas initio impressa fit, qua singulis minutis secundis percurrere potuisset spatium 5 pedum, siue 60 digitorum, ita ut fuerit $f = 60$. Hoc posito prior motus pars durabit per tempus $t = \frac{15''}{712}$, hoc est aliquanto minus quam $\frac{1}{7}$; unde intelligitur partem motus priorem plerumque per quam minimum temporis spatium durare. Deinde vero hoc tempore elapso celeritas progressiva erit $42\frac{6}{7}$ dig. celeritas autem angularis erit etiam $42\frac{6}{7}$ dig. quae per peripheriam circuli 2π diuisa ostendet numerum reuolutionum singulis minutis secundis peractarum, qui ergo numerus erit 7 propemodum; hocque motu globus constanter ulterius progredietur, nisi quatenus ab illis obstaculis tandem exstinguitur. Spatium autem parte priore motus absolutum erit $s = 6\frac{3}{7}$.

Exemplum 2.

§. 9. Ponamus nunc globo initio solum motum gyrationem esse impressum in sensum S A B, cuius celeritas angularis sit $= \zeta$, ita ut fuerit $f = 0$. Hinc patet, saltem statim ab initio motum pertinere ad casum primum, quo $\frac{ds}{dt} < \frac{ad\Phi}{dt}$ unde formulae semel integratae oriuntur

$$\frac{ds}{dt} = \frac{2}{3} g t \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = \zeta - \frac{2 a g t}{3 k k}$$

quae formulae tamdiu valebunt quamdiu fuerit

$$\frac{ad\Phi}{dt} > \frac{ds}{dt} \text{ h. e. quamdiu } a \zeta - \frac{2 a g t}{3 k k} > \frac{2}{3} g t.$$

Evidens autem est has duas formulas continuo magis ad aequalitatem adpropinquare, quam adeo attingent elapso tempore $t = \frac{3 a k k \zeta}{2 g (a a + k k)}$, tum autem fiet

$$\frac{ds}{dt} = \frac{a k k \zeta}{a a + k k} \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = \frac{k k \zeta}{a a + k k}$$

dein.

deinceps igitur globus hoc motu voluendo perpetuo vniformiter progredietur.

§. 10. Totum igitur hunc motum in duas partes parti conuenit, in quarum priore motus gyratorius continuo decrefcit fecundum formulam $\frac{d\phi}{dt} = \zeta - \frac{2ag}{3kk}$, contra vero motus progressiuus fecundum formulam $\frac{ds}{dt} = \frac{2}{3}gt$, et yterque tempori proportionaliter. Hinc igitur porro integrando obtinebimus spatium $s = \frac{1}{3}gt^2$ et angulum $\phi = \zeta t - \frac{2agt}{3kk}$, vnde, quoniam haec motus pars durat per tempus $t = \frac{3akk\zeta}{2g(aa+kk)}$, totum spatium hoc tempore confectum erit $s = \frac{3aak\zeta^2}{4g(aa+kk)^2}$, angulus autem conuerfione absolutus fiet

$$ACS = \phi = \frac{3akk\zeta^2(aa+2kk)}{4g(aa+kk)^2}.$$

Elapfo autem hoc tempore motus abibit in prouolutionem perfectam, celeritatē progressiua $\frac{akk\zeta}{aa+kk}$ et angulari $= \frac{kk\zeta}{aa+kk}$, vbi imprimis notari meretur, has celeritates plane non a quantitate frictionis pendere, quoniam character frictionis ex calculo abiit, vnde effectus frictionis in hoc tantum confistit, quod motus globi vel citius vel tardius ad vniformitatem perducatur, id quod etiam in casu praecedentis exempli contigit.

§. 11. Consideremus nunc etiam vim viuam globi, quatenus ob frictionem diminuitur, quae cum initio fuisset $Pkk\zeta\zeta$, in motu vniformi fiet $= P(\frac{ds^2}{dt^2} + \frac{kkd\phi^2}{dt^2})$, quae expreffio ob

$$\frac{ds}{dt} = \frac{akk\zeta}{aa+kk} \text{ et } \frac{d\phi}{dt} = \frac{kk\zeta}{aa+kk}$$

ideoque $\frac{ds}{dt} = \frac{akk\zeta}{aa+kk}$, abit in hanc $\frac{Pkk\zeta^2}{aa+kk}$. Perit ergo ob fric-

tionem vis viua $\frac{Paakk\zeta\zeta}{aa+kk}$, vbi iterum notasse inuabit, eandem vim viua perire, siue frictio fuerit maior siue minor; semper enim pars amissa se habebit ad partem superstitem vt $aa:kk$; in priore exemplo autem haec ratio fuit inuersa.

§. 12. Ponamus exempli gratia globo initio tantum motum gyratorium fuisse impressum, quo tempore vnus minuti secundi confecerit 5 reuolutiones, ita vt fuerit $\zeta = 10\pi$. Praeterea vero sumamus fuisse $kk = \frac{2}{3}aa$, pro materiae homogeneitate; et vt ante $a = 1$, vbi eiusmodi mensuras statuimus, vt fuerit $g = 16$ pedum $= 16.12$ digitorum, quibus positis diminutio motus durabit per tempus $t = \frac{5}{224}\pi$ sec. $= 0,0701$, siue proxime $t = \frac{1}{14}$ sec. quo tempore conficietur spatium $s = 8,97$, siue fere 9 dig. Dehinc vero celeritas progressiua erit $\frac{ds}{dt} = 17.952$ digit. siue fere 18 digitos vno minuto secundo conficiet, et tanta etiam erit celeritas angularis, quae per 2π diuisa dat numerum reuolutionem 2,857 siue 3 proxime, tot scilicet reuolutiones globus singulis minutis secundis absoluet.

Exemplum 3.

§. 13. Ponamus iam generalius globo initio duplicem imprimi motum, alterum progressuum celeritate $= f$, alterum gyratorium celeritate angulari $= \zeta$, ita tamen vt sit $f > a\zeta$, ideoque motus saltem ab initio ad casum secundum sit referendus. Prima igitur integratio dat

$$\frac{ds}{dt} = f - \frac{2}{3}gt \quad \text{et} \quad \frac{d\phi}{dt} = \zeta + \frac{2agt}{3kk},$$

haecque formulae valebunt, quamdiu fuerit

$$\frac{ds}{dt} > \frac{a d\phi}{dt}, \quad \text{hoc est} \quad f - \frac{2}{3}gt > a\zeta + \frac{2aagt}{3kk}$$

vnde

vnde ista motus pars durabit per tempus $t = \frac{3kk(f-a\zeta)}{2g(aa+kk)}$
quo tempore elapso motus fiet aequabilis, ita vt fit

$$\frac{ds}{dt} = \frac{ad\phi}{dt} = \frac{a(af+\zeta kk)}{aa+kk},$$

quae formula non amplius pendet a quantitate frictionis
sicque effectus frictionis in hoc tantum consistit, vt quo
maior ea fuerit, eo citius motus globi ad hanc aequabili-
tatem pertingat, quam simulac attigerit, globus deinceps
perpetuo eundem motum sit conseruaturus.

§. 14. Cum igitur prior motus pars duret per
tempus $t = \frac{3kk(f-a\zeta)}{2g(aa+kk)}$, interea globus percurrent spatium

$$s = ft - \frac{1}{2}gt^2 = t(f - \frac{1}{2}gt).$$

Hoc spatium erit

$$s = \frac{3kk(f+a\zeta)(f(2aa+kk)+\zeta a kk)}{4g(aa+kk)},$$

quo ergo percurso motus demum euadet aequabilis. To-
tus autem angulus motu gyratorio interea absolutus erit

$$\phi = \zeta t + \frac{agt}{3kk} = t(\zeta + \frac{ag}{3kk}) = \frac{3kk(f-a\zeta)(\zeta(aa+2kk)+af)}{4g(aa+kk)^2},$$

quae formula per peripheriam circuli seu 2π diuisa prae-
bebit numerum reuolutionum integrarum, quas globus in-
terea peregerit.

§. 15. Denotante P globi pondus seu massam,
eius vis viua ipso motus initio erit $P(ff+\zeta\zeta kk)$. Pro
motu autem aequabili deinceps sequente vis viua globi
erit

$$P(\frac{ds^2}{dt^2} + \frac{kkd\phi^2}{dt^2}) = P\frac{d\phi^2}{dt^2}(aa+kk),$$

cuius ergo magnitudo erit $\frac{P(af+\zeta kk)^2}{aa+kk}$, quae ergo erit vis

viua adhuc superstes, sicque vis viua, quae in priore mo-

tus parte interiit, erit $\frac{k k (f - a \zeta)^2}{a a + k k}$, quae ergo semper erit positua, nisi fuerit $f = a \zeta$, hoc est nisi motus globi statim ab initio fuerit aequabilis, globusque statim acceperit prouolutionem perfectam.

§. 16. Omnino autem Phaenomena prorsus singularia se prodent, quando motus gyratorius globo initio impressus in sensum contrarium verget, ita ut angulus ζ negatiuum obtinuerit valorem, ad quae Phaenomena investiganda ponamus $\zeta = -\eta$, ita ut η fuerit celeritas angularis in sensum contrarium B A S globo impressa. Tum igitur, cum motus euaserit aequabilis, fiet

$$\frac{ds}{dt} = \frac{a}{a} \frac{d\phi}{dt} = \frac{a (a f - \eta k k)}{a a + k k},$$

vnde patet, si fuerit $\eta = \frac{a f}{k k}$, tum motum globi ad quietem redigi, id quod eueniet post tempus $t = \frac{k k (f + \eta a)}{2 g (a a + k k)}$, quo tempore globus conficiet spatium

$$s = \frac{k k (f + \eta a) (f (2 a a + k k) - \eta a k k)}{4 g (a a + k k)^2}.$$

Quia autem modo sumimus $\eta = \frac{a f}{k k}$, illud tempus erit $\frac{3 f}{2 g}$, spatium autem percursum $s = \frac{3 f f}{4 g}$, vbi notari meretur, quantitatem k ex calculo esse egressam; interim tamen in ipso valore η , quem assumimus, haec quantitas inest, quandoquidem sumimus $\eta = \frac{a f}{k k}$; vnde si globus ex materia vniformi constet, ob $k k = \frac{2}{3} a a$ hoc Phaenomenon locum habebit si fuerit $\eta = \frac{5 f}{2 a}$, ideoque $\eta a = \frac{5}{2} f$, vbi ηa exprimit celeritatem motus gyratorii in ipso contactu super plano retro directam, quae ergo se ad celeritatem progressiuam habere debet ut 5 : 2.

§. 17. At si motus gyratorius initio impressus fuerit minor, siue $\eta < \frac{af}{kk}$, tum globus retinebit celeritatem quandam in motu aequabili, et phaenomena similia erunt iis quae ante euoluimus. Verum si fuerit $\eta > \frac{af}{kk}$, motus globi ante ad quietem redigetur quam sese ad aequabilitatem composuerit, id quod inde patet, quod pro motu aequabili prodeat

$$\frac{ds}{dt} = \frac{a d\phi}{dt} = \frac{a(af - \eta kk)}{aa + kk},$$

ideoque quantitas negatiua, scilicet motus aequabilis retro erit directus. Videamus igitur ubi globus incipiat fieri retrogradus, siue ubi celeritas globi progressiua $\frac{ds}{dt}$ nihilo fiat aequalis, id quod eueniet elapso tempore $t = \frac{af}{2g}$, quod tempus minus est eo, quo motus euadit aequabilis, quippe quod erat $\frac{3kk(f + \eta a)}{2g(aa + kk)}$, propterea quod ηkk supponitur maius quam af . Spatium autem usque ad punctum quietis percursum erit $s = \frac{3ff}{4g}$, quod ergo non a quantitate celeritatis pendet. At vero spatium s , ubi motus aequabilis incipit, erit

$$s = \frac{2kk(f + \eta a)(f(2aa + kk) - \eta a.kk)}{4g(aa + kk)^2},$$

quod igitur spatium esse poterit vel positium vel negatiuum; positium scilicet erit quamdiu fuerit $\eta < \frac{f(2aa + kk)}{akk}$, hoc est quamdiu η continebitur intra limites $\frac{f(2aa + kk)}{akk}$ et $\frac{af}{kk}$. Sed motus post reuersionem in ipso puncto I incipiet retrouergere, quando fuerit $\eta = \frac{f(2aa + kk)}{akk}$; verum si η hunc valorem superet, globus terminum initialem I transgredietur, antequam motus aequabilis incipiet.

Exemplum 4.

§. 18. Tribuamus primo globo duplicem motum initialem litteris f et ζ contentum; verum iam sit $a\zeta > f$, ita ut motus immediate subsequens referatur ad nostrum casum primum, unde oritur

$$\frac{ds}{dt} = f + \frac{2}{3}gt \quad \text{et} \quad \frac{d\Phi}{dt} = \zeta - \frac{2ag}{3kk},$$

qui motus ergo durabit, donec fiat

$$f + \frac{2}{3}gt = a\zeta - \frac{2ag}{3kk},$$

ideoque $t = \frac{3kk(a\zeta - f)}{2g(aa + kk)}$, quo tempore elapso motus fiet vniformis, eritque

$$\frac{ds}{dt} = \frac{a d\Phi}{dt} = \frac{a(a\zeta - f)}{aa + kk},$$

qui ergo semper in consequentia tendet. Ante autem quam globus hunc terminum attingit, spatium tempore t percursum erit $s = ft + \frac{1}{6}gt^2$, ergo totum spatium vsque ad aequabilitatem confectum erit

$$s = \frac{3kk(a\zeta - f)(f(2aa + kk) + a\zeta kk)}{4g(aa + kk)}.$$

Hinc autem singularia Phaenomena nulla se offerunt, nisi forte velimus celeritatem f negatiuam accipere. Verum talis hypothesis omnino foret superflua, quia tantum opus esset plagas dextrorsum et sinistrorsum inter se permutare, unde motus ad casum ante tractatum reduceretur.

§. 19. Tandem cum hoc casu vis viua globo initio impressa sit $= P(ff + \zeta\zeta kk)$, vbi motus aequabilis fieri incipit, vis viua ut supra vidimus erit

$$\frac{Pd\Phi^2}{diz}(aa + kk) = \frac{P(af + \zeta kk)^2}{aa + kk},$$

quae cum sit vis viua post frictionis effectum residua, erit vis

vis viua per frictionem amissa $= \frac{P k k (a \zeta - f \zeta^2)}{a a + k k}$. Hoc igitur pacto omnia phaenomena, quae in motu globi super plano locum inuenire possunt, satis dilucide exposuimus. Verum tamen perpetuo ista restrictio subintelligenda est, quod globo alius motus gyratorius non imprimatur, nisi circa axem horizontalem, eumque adeo ad directionem motus progressui normalem. Quod si enim alios motus gyratorios admittere voluerimus, tota inuestigatio ad longe aliam Mechanicae partem reuolueretur, cuius principia in tractatu meo *De Motu Corporum Rigidorum* fusius pertractaui.

II. De motu globi super plano inclinato descendentis.

§. 20. Sit vt supra inclinatio plani ad horizontem Tab II. HIO $= \omega$, globi pondus seu massa $= P$, radius AC $= a$ et Fig 8. momentum inertiae $= P k k$; primo autem ponamus globum initio in I fuisse in perfecta quiete et elapso tempore t peruenisse in S, percurso spatio IS $= s$. Iam si nulla adesset frictio, globus rependo esset descensurus sine vlllo motu gyratorio, eiusque motum expressum iri constat hac formula: $\frac{d s}{d t} = \sin. \omega$, vnde primo deducitur eius celeritas progressiua $\frac{d s}{d t} = 2 g t \sin. \omega$ et ipsum spatium percursum $s = g t t \sin. \omega$, ita vt futurum sit tempus $t = \sqrt{\frac{s}{g \sin. \omega}}$, hincque celeritas $\frac{d s}{d t} = 2 \sqrt{g s \sin. \omega}$, vbi $s \sin. \omega$ exprimit altitudinem lapsu confectam. Tum vero vis viua in S acquisita cum sit $= P \frac{d s^2}{d t^2}$, manifestum est vim viuam tempore t acquisitam fore $P. 4 g g t t \sin. \omega^2$, quae per spatium ita exprimitur, vt sit $= P. 4 g s \sin. \omega$.

Exem-

Exemplum I.

§. 21. Nunc admiffa frictione consideremus conditiones, sub quibus globus sine villo attritu voluendo descendet, ita vt fit $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\Phi}{dt}$, et quia huiusmodi motus non totam vim frictionis exigit, quae est $\frac{1}{2} P \cos \omega$, fit eius portio ad hoc requisita $= \lambda P \cos \omega$, vnde motus his duabus formulis exprimeretur:

$$\text{I. } \frac{d ds}{2g dt^2} = \sin \omega - \lambda \cos \omega.$$

$$\text{II. } \frac{d d\Phi}{2g dt^2} = \frac{\lambda a \cos \omega}{k k}.$$

Sicque ob $d ds = a d d\Phi$, per hypothesin, necesse est vt fit $\sin \omega - \lambda \cos \omega = \frac{\lambda a \cos \omega}{k k}$, ideoque

$$\lambda = \frac{k k \sin \omega}{(a a + k k) \cos \omega} = \frac{k k}{a a + k k} \tan \omega,$$

quare cum λ non debeat excedere $\frac{1}{2}$, talis prouolutio perfecta locum habebit, quando fuerit $\tan \omega < \frac{a a + k k}{3 k k}$, vnde duo casus perpendendi occurrunt, prout angulus ω fuerit vel minor vel maior isto valore assignato.

§. 22. Sit igitur $\tan \omega < \frac{a a + k k}{3 k k}$, vt globus prouolutione perfecta descendat, et cum frictio sit vt vidimus $\lambda = \frac{k k \tan \omega}{a a + k k}$, erit

$$\frac{d ds}{2g dt^2} = \frac{a \sin \omega}{a a + k k} \text{ et } \frac{d d\Phi}{2g dt^2} = \frac{a \sin \omega}{a a + k k},$$

vnde integrando nanciscimur

$$\frac{ds}{dt} = \frac{2g a t \sin \omega}{a a + k k} \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = \frac{2g a t \sin \omega}{a a + k k},$$

hincque porro $s = \frac{g a a t t \sin \omega}{a a + k k}$ et angulum $\Phi = \frac{g a t t \sin \omega}{a a + k k}$.
Illa expressio dat $t t = \frac{(a a + k k) s}{g a a \sin \omega}$, quare cum vis viua
fit

fit $\frac{P d \Phi^2}{a i^2} (a a + k k)$, per tempus t acquiritur haec vis viua: $\frac{P \cdot 4 g g a a + t t \sin. \omega^2}{a a + k k}$, quae ergo minor est quam si frictio ab-
 esset idque in ratione $a a : (a a + k k)$. At vero dum glo-
 bus percurrit spatium $= s$, vis viua quam acquireret erit
 $P \cdot 4 g s \sin. \omega$, quae ergo eadem est ac si nulla adesset
 frictio. In genere autem perpetuo tenendum est, quoties
 motus sine attritu absolvitur, tum semper eandem vim
 viuan generari, ac si plane nulla adesset frictio, id quod
 generaliter ita ostendi potest.

Sint aequationes differentio-differentiales

$$\frac{d d s}{2 g d i^2} = Q - \lambda R \text{ et } \frac{d d \Phi}{2 g d i^2} = \frac{\lambda a R}{k k},$$

ita vt fit $d s = a d \Phi$. Iam cum ex posteriore fit

$$\frac{k k d d \Phi}{2 g a d i^2} = \lambda R, \text{ erit addendo}$$

$$\frac{d d s}{2 g d i^2} + \frac{k k d d \Phi}{2 g a d i^2} = Q;$$

haec aequatio ducatur in $2 d s = 2 a d \Phi$, vt fiat

$$\frac{2 d s d d s + 2 k k d \Phi d d \Phi}{2 g d i^2} = 2 Q d s,$$

vnde integrando obtinemus

$$\frac{d s^2}{d i^2} + \frac{k k d \Phi^2}{a i^2} = 4 g \int Q d s,$$

quae aequatio si per massam P multiplicetur, prior pars
 erit vis viua, quae ergo semper aequalis est $4 g P \int Q d s$,
 prorsus vt regula principii virium viuarum postulat.

§. 23. *Casus II.* Perpendamus nunc etiam alterum
 casum, quo tang. $\omega > \frac{a a + k k}{s k k}$, et quia tota vis frictionis
 impenditur, erit $\lambda = \frac{1}{s}$, ideoque

$$1^{\circ}. \frac{d d s}{2 g d i^2} = \sin. \omega - \frac{1}{s} \cos. \omega \text{ et}$$

$$2^{\circ}. \frac{d d \Phi}{2 g a d i^2} = \frac{a \cos. \Phi}{s k k},$$

vnde colliguntur celeritates

$$\frac{ds}{dt} = 2gt \sin. \omega - \frac{2}{3}gt \cos. \omega \text{ et}$$

$$\frac{d\Phi}{dt} = \frac{2a g t \cos. \omega}{3k k},$$

quarum illa maior erit quam ista. Tum vero porro erit

$$s = g t t \sin. \omega - \frac{1}{3} g t t \cos. \omega \text{ et } \Phi = \frac{a g t t \cos. \omega}{3k k},$$

ex quarum aequationum priore fit $g t t = \frac{3s}{\sin. \omega - \cos. \omega}$.

§. 24. Contemplemur nunc vim viuam tempore t acquisitam, scilicet $P \left(\frac{ds^2}{dt^2} + \frac{k k d\Phi^2}{dt^2} \right)$, quae euadet

$$P. 4 g g t t \left(\sin. \omega^2 - \frac{2}{3} \sin. \omega \cos. \omega + \frac{(a a + k k) \cos. \omega^2}{k k} \right),$$

quae expressio ad spatium s traducta praebet hanc expressionem:

$$P. \frac{12 g s}{3 \sin. \omega - \cos. \omega} \left(\sin. \omega^2 - \frac{2}{3} \sin. \omega \cos. \omega + \frac{a a + k k}{k k} \cos. \omega^2 \right),$$

quae, uti perpendiculari facile patebit, minor est quam si nulla esset frictio, hoc est minor quam $P. 4 g s \sin. \omega$.

§. 25. Quo hoc clarius appareat, constet globus ex materia vniformi, ut sit $k k = \frac{2}{3} a a$, et conditio inclinationis postulat ut sit $\tan. \omega > \frac{2}{3}$, hinc vis viua per spatium s acquisita erit

$$\frac{12 g s}{3 \sin. \omega - \cos. \omega} \left(\sin. \omega^2 - \frac{2}{3} \sin. \omega \cos. \omega + \frac{7}{18} \cos. \omega^2 \right),$$

sicque ostendi oportet esse

$$\frac{12 g s}{3 \sin. \omega - \cos. \omega} \left(\sin. \omega^2 - \frac{2}{3} \sin. \omega \cos. \omega + \frac{7}{18} \cos. \omega^2 \right) < \sin. \omega,$$

hoc est

$$\sin. \omega^2 - \frac{2}{3} \sin. \omega \cos. \omega + \frac{7}{18} \cos. \omega^2 < \sin. \omega^2 - \frac{1}{3} \sin. \omega \cos. \omega, \text{ h. e.}$$

$$-\frac{1}{3} \sin. \omega \cos. \omega + \frac{7}{18} \cos. \omega^2 < 0, \text{ siue}$$

$$\frac{7}{18} \cos. \omega^2 < \frac{1}{3} \sin. \omega \cos. \omega, \text{ siue}$$

$$\frac{7}{18} \cos. \omega$$

$\frac{2}{3} \cos. \omega < \sin. \omega$, ideoque $\tan. \omega > \frac{2}{3}$, quae est ipsa conditio praescripta.

§. 26. *Casus III.* Consideremus etiam ipsum limitem, et sumamus

$$\tan. \omega = \frac{a a + k k}{s k k}, \text{ siue}$$

$$\sin. \omega = \frac{a a + k k}{s k k} \cos. \omega,$$

et in descensu ambae celeritates erunt

$$\frac{ds}{dt} = \frac{2 g a a t \cos. \omega}{s k k} \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = \frac{2 g a t \cos. \omega}{s k k},$$

sicque etiam nunc erit $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\Phi}{dt}$, quandoquidem haec inclinatio est maxima, sub qua globus sine attritu descendit, ideoque etiam per spatium s eadem vis viua acquiritur ac si frictio abesset.

§. 27. Quod si denique planum adeo verticaliter erigatur, ut sit $\omega = 90$, motus utique ad casum nostrum posteriorem erit referendus; tum igitur erit

$$\frac{ds}{dt} = 2 g t \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = 0.$$

Hoc scilicet casu nullus plane motus gyratorius orietur, quia, ob pressionem evanescentem, etiam nulla frictio locum habet, sed globus libere verticaliter descendit, unde etiam vis viua nullam diminutionem patietur, quippe quae pro spatio percurso $= s$ erit $P. 4 g s$.

Exemplum 2.

§. 27. Ponamus nunc globo initio in I solum motum progressivum fuisse impressum cum celeritate $= f$, et quia globus rependo descendere incipiet, statim se exeret

V 2

tota

tota vis frictionis, vnde habebitur

$$\frac{d s}{d t} = \sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega \text{ et } \frac{d \Phi}{d t} = \frac{a \cos. \omega}{3 k k},$$

Vnde integrando elicitur:

$$\frac{d s}{d t} = f + 2 g t \sin. \omega - \frac{2}{3} g t \cos. \omega \text{ et } \frac{d \Phi}{d t} = \frac{2 g a t \cos. \omega}{3 k k}.$$

Hic autem motus diutius non durabit quam donec fiat $d s = a d \Phi$, vbi prouolutio perfecta incipiet; hoc igitur continget, quando fiet

$$f + 2 g t \sin. \omega - \frac{2}{3} g t \cos. \omega = \frac{2 g a t \cos. \omega}{3 k k},$$

hoc est elapso tempore

$$t = \frac{3 f k k}{2 g ((a a + k k) \cos. \omega - 3 k k \sin. \omega)},$$

qui igitur casus locum habere nequit, nisi fuerit

$$(a a + k k) \cos. \omega > 3 k k \sin. \omega \text{ siue}$$

$$\text{tang. } \omega < \frac{a a + k k}{3 k k}.$$

Nam si fuerit $\text{tang. } \omega > \frac{a a + k k}{3 k k}$, motus nunquam plane ad prouolutionem perfectam redibit; vnde duos casus euolui conueniet.

§. 29. *Casus I.* Sit igitur primo $\text{tang. } \omega < \frac{a a + k k}{3 k k}$ et noster globus voluendo descendere incipiet elapso tempore

$$t = \frac{3 f k k}{2 g ((a a + k k) \cos. \omega - 3 k k \sin. \omega)},$$

tum igitur eius celeritas progressiua erit

$$\frac{d s}{d t} = f + \frac{3 f k k (\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega)}{(a a + k k) \cos. \omega - 3 k k \sin. \omega} = \frac{a a f \cos. \omega}{(a a + k k) \cos. \omega - 3 k k \sin. \omega},$$

ac celeritas gyratoria

$$\frac{d \Phi}{d t} = \frac{a f \cos. \omega}{(a a + k k) \cos. \omega - 3 k k \sin. \omega}.$$

vnde

vnde patet fore $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\phi}{dt}$, quare cum vis viva sit $\frac{p d\phi^2}{dt^2} (aa + kk)$, erit ea praesenti momento

$$= \frac{p a a f f (a a + k k) \cos \omega^2}{((a a + k k) \cos \omega - s k k \sin \omega)^2}$$

vnde haud difficulter iudicabitur, quantum vis viva ob frictionem fuerit diminuta.

§. 30. Quoniam igitur invenimus, quonam temporis momento pronolutio perfecta incipiet; videamus etiam quantum spatium globus hucusque percurrerit. Hunc in finem, quia erat

$$\frac{ds}{dt} = f + 2g t \sin \omega - \frac{2}{3} g t \cos \omega,$$

hinc nascimur integrando

$$s = ft + g t^2 (\sin \omega - \frac{1}{3} \cos \omega) = t (f + g t (\sin \omega - \frac{1}{3} \cos \omega)).$$

Fiat nunc

$$t = \frac{s f k k}{2g ((a a + k k) \cos \omega - s k k \sin \omega)}$$

et alter factor euadet

$$\frac{(2 a a + k k) \cos \omega - s k k \sin \omega}{2((a a + k k) \cos \omega - s k k \sin \omega)}$$

vnde totum istud spatium percursum erit

$$s = \frac{s f f k k ((2 a a + k k) \cos \omega - s k k \sin \omega)}{4g ((a a + k k) \cos \omega - s k k \sin \omega)^2}$$

§. 31. Hinc si globum ex materia vniiformi constare assumamus, vt sit $kk = \frac{2}{3} aa$, istud spatium ita prodit expressum: $\frac{g f f (2 \cos \omega - \sin \omega)}{g (2 \cos \omega - \sin \omega)^2}$, hoc autem spatio percurso pronolutio fiet perfecta et vterque motus vniiformiter accelerabitur.

§. 32. *Casus II.* Sit nunc tang. $\omega > \frac{aa + kk}{skk}$, et iam vidimus, globum nunquam ad prouolutionem perfectam esse perventurum, vnde totus motus his formulis determinabitur:

$$\frac{ds}{dt} = f + 2gt \sin. \omega - \frac{2}{3}gt \cos. \omega \quad \text{et} \quad \frac{d\Phi}{dt} = \frac{2g a t \cos. \omega}{skk},$$

hincque denuo integrando fiet

$$s = ft + gtt \sin. \omega - \frac{1}{3}gtt \cos. \omega \quad \text{et} \quad \Phi = \frac{g a t t \cos. \omega}{skk},$$

hoc igitur motu attritus perpetuo aderit cum celeritate

$$\frac{ds}{dt} - \frac{a d\Phi}{dt} = f + 2gt \left(\sin. \omega - \left(\frac{aa + kk}{skk} \right) \cos. \omega \right),$$

quae ergo expressio, quia $\sin. \omega > \frac{aa + kk}{skk} \cos. \omega$, continuo crescet.

Exemplum 3.

§. 33. Ponamus globo initio in I impressum fuisse motum tantum gyratorium in sensum SAB, cum celeritate angulari $= \zeta$, ac manifestum est, saltem mox ab initio attritum fore retro directum, ita vt tota frictionis vis motui gyratorio sit contraria, motum vero progressivum acceleret, quandoquidem iste motus ad nostrum casum primum erit referendus, vnde habebimus

$$\frac{dds}{2gdt^2} = \sin. \omega + \frac{1}{3}\cos. \omega \quad \text{et} \quad \frac{dd\Phi}{2gdt^2} = -\frac{a \cos. \omega}{skk},$$

vnde integrando nanciscimur

$$\frac{ds}{dt} = 2gt \left(\sin. \omega + \frac{1}{3}\cos. \omega \right) \quad \text{et} \quad \frac{d\Phi}{dt} = \zeta - \frac{2g a t \cos. \omega}{skk},$$

huncque motum globus tamdiu prosequetur, quamdiu fuerit $\frac{a d\Phi}{dt} > \frac{ds}{dt}$, hoc est quamdiu fuerit

$$a \zeta - \frac{2g a a t \cos. \omega}{skk} > 2gt \left(\sin. \omega + \frac{1}{3}\cos. \omega \right),$$

quod eveniet quamdiu fuerit

$$t < \frac{a}{2g \left(\sin. \omega + \left(\frac{aa + kk}{skk} \right) \cos. \omega \right)}, \quad \text{sive}$$

$t <$

$$t < \frac{3 \zeta a k k}{2 g (3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)}$$

Semper ergo iste motus tandem ad prouolutionem perfectam pertinet, elapso scilicet tempore

$$t = \frac{3 \zeta a k k}{2 g (3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)}$$

tum enim euadet

$$\frac{ds}{dt} = \frac{3 \zeta a k k (\sin. \omega + \frac{1}{3} \cos. \omega)}{3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega} \text{ et}$$

$$\frac{d\Phi}{dt} = \frac{3 \zeta k k (\sin. \omega + \frac{1}{3} \cos. \omega)}{3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega}$$

§. 34. Postquam autem globus ad hunc statum peruenit, videamus, qua lege motum suum sit prosecuturus. Hunc in finem ponamus breuitatis gratia celeritatem angularem, ubi iste motus incipiet, esse $= \theta$, ita ut celeritas progressiua futura sit $= a \theta$, ac pro istius motus continuatione has habebimus formulas:

$$\frac{d\theta}{dt} = \sin. \omega - \lambda \cos. \omega \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = \frac{\lambda a \cos. \omega}{k k},$$

vnde integrando colligimus

$$\frac{ds}{dt} = a \theta + 2 g t (\sin. \omega - \lambda \cos. \omega) \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = \theta + \frac{2 g \lambda a t \cos. \omega}{k k}$$

haecque prouolutio perfecta tamdiu durabit, quamdiu manere poterit $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\Phi}{dt}$, ita tamen, ut λ non ultra $\frac{1}{3}$ augeatur. Faciamus igitur $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\Phi}{dt}$ et prodibit ista aequatio:

$$2 g t (\sin. \omega - \lambda \cos. \omega) = \frac{2 g \lambda a t \cos. \omega}{k k}, \text{ siue}$$

$$\sin. \omega - \lambda \cos. \omega = \frac{\lambda a a \cos. \omega}{k k},$$

vnde fit $\lambda = \frac{k k}{a a + k k} \tan. \omega$. Quod si ergo fuerit $\frac{k k}{a a + k k} \tan. \omega < \frac{1}{3}$, prouolutio perfecta perpetuo durabit, quod ergo eueniet, si

fue-

fuertit tang. $\omega < \frac{aa+kk}{s k k}$, sicque ista conditio non amplius a quantitate θ pendet.

§. 35. Pro inclinationibus autem maioribus, vbi tang. $\omega > \frac{aa+kk}{s k k}$, pro motu intequente valebunt istae formulae:

$$\frac{ds}{dt} = a \theta + 2 g t (\sin. \omega - \frac{1}{s} \cos. \omega) \text{ et } \frac{d\phi}{dt} = \theta + \frac{2 g a t \cos. \omega}{s k k}$$

vbi ergo semper erit $\frac{ds}{dt} > \frac{ad\phi}{dt}$, ideoque globus ita rependo descendet, vt celeritas attritus deorsum vergat, cum ante hunc terminum sursum fuisset versa; scilicet ante hunc terminum frictio descensum promouebat, in ipso termino subito euasit $= 0$, dehinc vero subito motui fit contraria.

§. 36. Haec igitur exempla abunde sufficiunt, vt ex iis omnia Phaenomena, quae in motu globi super plano inclinato occurrere possunt, explicare valeamus; vbi vidimus imprimis duos casus distingui conuenire, prout tangens inclinationis minor fuerit vel maior quam $\frac{aa+kk}{s k k}$. Interim tamen singularia phaenomena se manifestare possunt, quando inclinatio ω supponitur negatiua et globus super plano inclinato sursum propellitur, quorum igitur indolem adhuc euoluemus, postquam vnum casum huc pertinentem adhuc fuerimus contemplati.

Exemplum 4.

§. 37. Casus hic imprimis notatu dignus tum locum habet, quando globo in 1 motus gyratorius in contrarium sensum, scilicet B A S, fuerit impressus, cuius celeritas angularis $= \eta$; vbi facile perspicitur, vim frictionis retro

tro fore directam, ideoque tam motui progressivo quam gyratorio contrariam, ex quo intelligitur, motum saltem ab initio his formulis expressum iri:

$$\frac{dds}{2gat^2} = \sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega \text{ et } \frac{dd\Phi}{2gat^2} = + \frac{a \cos. \omega}{s k k}$$

siquidem angulum Φ hic ita consideremus, quasi celeritate $\frac{d\Phi}{dt}$ in sensum S-A-B vergeret, quo casu utique frictio retro vrgens motum acceleraret, quia initio poni debet $\frac{d\Phi}{dt} = -\eta$. Hinc igitur integrando erit

$$\frac{ds}{dt} = 2gt(\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega) \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = -\eta + \frac{2gat \cos. \omega}{s k k};$$

vnde patet, si fuerit $\sin. \omega > \frac{1}{2} \cos. \omega$, motum progressuum deorsum ferri; si autem fuerit $\sin. \omega < \frac{1}{2} \cos. \omega$ tum globum retro esse ascensurum; si denique fuerit $\sin. \omega = \frac{1}{2} \cos. \omega$, motum progressuum statim ab initio generari nullum, sed globum per aliquod tempus in puncto I esse mansurum, quem casum primo consideremus.

§. 318. *Casus I.* Ponamus igitur esse $\sin. \omega = \frac{1}{2} \cos. \omega$, siue $\tan. \omega = \frac{1}{2}$, et cum hinc fiat $\frac{ds}{dt} = 0$, hae formulae valent quamdiu fuerit $0 > \frac{dd\Phi}{dt}$, hoc est quamdiu fuerit $\frac{2gat \cos. \omega}{s k k} < \eta$. Vnde patet, globum in puncto I mansurum esse per tempus $t = \frac{\eta k k}{2ga \cos. \omega}$, quoad scilicet totus motus gyratorius initio impressus fuerit extinctus, postmodum vero demum globus incipiet descendere et motus a quiete perfecta inchoabit, quem igitur globus modo in exemplo primo exposito prosequetur. Id igitur hic potissimum mirandum occurrit, quod globus ab initio per aliquod tempus quasi immotus in I persistat.

§. 39. *Casus II.* At si inclinatio plani minor fuerit scil. tang. $\omega < \frac{1}{3}$, tum ob $\frac{ds}{dt}$ negativum, globus retro ascendet, dum interea motus gyratorius impressus continuo decreuit, et istae formulae tamdiu valebunt, quamdiu fuerit

$$2gt(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega) > -a\eta + \frac{2gaa\cos. \omega}{3kk}, \text{ siue}$$

$$a\eta > 2gt\left(\left(\frac{aa+kk}{3kk}\right)\cos. \omega - \sin. \omega\right)$$

qui ergo motus durabit per tempus

$$t = \frac{3\eta a k k}{2g\left\{\left(\frac{aa+kk}{3kk}\right)\cos. \omega - \sin. \omega\right\}},$$

hocque tempore elapso erit

$$\frac{ds}{dt} = \frac{3\eta a k k (\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega)}{(aa+kk)\cos. \omega - 3kk \sin. \omega} \quad \text{et}$$

$$\frac{d\phi}{dt} = \frac{3\eta k k (\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega)}{(aa+kk)\cos. \omega - 3kk \sin. \omega}$$

quae vtraque celeritas ob $\sin. \omega < \frac{1}{3} \cos. \omega$ erit negativa, ficque globus etiamnunc fursum perget, neque etiamnunc motus gyratorius erit extinctus; interim tamen iam ab hoc momento prouolutio erit perfecta, eiusque motus his formulis continetur:

$$\frac{ds}{dt} = \frac{3\eta a k k (\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega)}{(aa+kk)\cos. \omega - 3kk \sin. \omega} + 2gt(\sin. \omega - \lambda \cos. \omega)$$

et

$$\frac{d\phi}{dt} = \frac{3\eta k k (\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega)}{(aa+kk)\cos. \omega - 3kk \sin. \omega} + \frac{2g\lambda a t \cos. \omega}{kk},$$

hacque lege motus continuabit, quamdiu manebit $\frac{ds}{dt} = \frac{ad\phi}{dt}$, dum scilicet λ non maior euadit quam $\frac{1}{3}$. Constituta igitur hac aequalitate erit

$$2gt(\sin. \omega - \lambda \cos. \omega) = \frac{2g\lambda a t \cos. \omega}{kk},$$

vnde

vnde fit $\lambda = \frac{kk}{aa+kk} \text{ tang. } \omega$. Hinc quia $\text{tang. } \omega < \frac{1}{3}$, valor ipsius λ multo magis erit minor, ideoque prouolutio perfecta perpetuo durabit. Cum autem, quando iste motus incipit, vtraque celeritas adhuc sit negativa, ascensus durabit, donec fiat $\frac{ds}{dt} = 0$, id quod eueniet elapso hinc tempore $t = \frac{\eta kk (aa+kk) (\cos. \omega - 3 \sin. \omega)}{2 g a \sin. \omega ((aa+kk) \cos. \omega - 3 kk \sin. \omega)}$; tum vero post hoc momentum globus ex quiete per hoc planum descendet.

§. 40. *Casus III.* Consideremus nunc inclinationem maiorem, sitque $\text{tang. } \omega > \frac{1}{3}$, et motus ab initio his formulis continebitur:

$$\frac{ds}{dt} = 2 g t (\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega) \text{ et}$$

$$\frac{d\phi}{dt} = -\eta + \frac{2 g a t \cos. \omega}{3 kk}.$$

Hicque motus durabit donec fiet

$$2 g t (\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega) = -a \eta + \frac{2 g a a t \cos. \omega}{3 kk},$$

vnde colligitur

$$a \eta = 2 g t \left(\frac{(aa+kk) \cos. \omega - 3 kk \sin. \omega}{3 kk} \right),$$

vnde fit

$$t = \frac{3 a \eta kk}{2 g ((aa+kk) \cos. \omega - 3 kk \sin. \omega)}.$$

Scilicet per hoc tempus motus ille prior durabit, si fuerit $(aa+kk) \cos. \omega > 3 kk \sin. \omega$, siue $\text{tang. } \omega < \frac{aa+kk}{3 kk}$. Cum autem per hypothesin sit $\text{tang. } \omega > \frac{1}{3}$, hoc tantum euenire poterit, si $\text{tang. } \omega$ contineatur intra hos limites: $\text{tang. } \omega > \frac{1}{3} < \frac{aa+kk}{3 kk}$, alioquin motus ante determinatus perpetuo durabit.

§. 41. Quo autem videamus quid eueniat si $\text{tang. } \omega$ intra praedictos limites contineatur, breuitati consulentes considerabi-

mus casum specialem quo $kk = \frac{2}{3}aa$, vbi limites erunt
 $\text{tang } \omega > \frac{1}{3} < \frac{2}{3}$, quem in finem sumamus $\text{tang. } \omega = 1$ ideoque
 $\sin \omega = \cos. \omega = \frac{1}{\sqrt{2}}$. Ex his autem valoribus concludimus priorem
 motum durare per tempus $t = \frac{6\eta a}{g\sqrt{2}}$, quo elapso fiet $\frac{ds}{dt} = 4.a\eta$
 et $\frac{d\phi}{dt} = 4\eta$. Cum igitur elapso tempore t fiat $\frac{ds}{dt} = 4.a\eta$
 et $\frac{d\phi}{dt} = 4\eta$, hunc statum tanquam initialem considerare
 licebit, in quo cum pronolutio perfecta eueniat, elapso hinc
 tempore t habebimus

$$\begin{aligned} \frac{ds}{dt} &= 4.a\eta + 2gt(\sin.\omega - \lambda \cos.\omega) \text{ et} \\ \frac{d\phi}{dt} &= 4\eta + \frac{2g\lambda a t \cos.\omega}{kk}, \\ \text{vndo ponendo } \frac{ds}{dt} &= \frac{d\phi}{dt} \text{ fit} \\ 2gt(\sin.\omega - \lambda \cos.\omega) &= \frac{2g\lambda a t \cos.\omega}{kk}, \text{ siue} \\ 1 - \lambda &= \frac{\lambda aa}{kk}, \text{ hinc } \lambda = \frac{kk}{aa + kk} = \frac{2}{7}; \end{aligned}$$

qui valor cum minor sit quam $\frac{1}{3}$, pronolutio perfecta per-
 petuo durabit.

III. De ascensu globi super plano inclinato.

Tab. II.
 Fig. 8.

§. 42. Consideremus igitur planum IO, cuius incli-
 natio ad horizontem IH fit $\angle IOH = \omega$, vt ante, verum hoc
 discrimine, quod cum hic globus ab I versus O ascendat,
 in praecedentibus calculis etiam angulus ω tanquam nega-
 tiuus spectari debeat, sicque seueriores formulae etiam nunc
 hic locum habebunt, dummodo in iis loco $\sin.\omega$ scribatur
 $-\sin \omega$, manente $\cos. \omega$ eiusdem signi. Quo obseruato
 peruenerit noster globus, elapso tempore $= t$, ex I vsque
 in S, ponaturque spatium IS $= s$, ita vt celeritas progressi-
 ua sit etiam nunc $\frac{ds}{dt}$, celeritas autem gyratoria $= \frac{d\phi}{dt}$ in sen-
 sum S A B directa. Hic igitur ante omnia manifestum
 est

est, globum ascendere plane non posse, nisi ipsi initio in I motus siue progressius siue gyratorius sursum tendens imprimatur, vnde hos casus accuratius sumus profecuturi.

Exemplum I.

§. 43. Consideremus primo casum, quo globo in I solus motus progressius versus O imprimitur, cuius celeritas sit f , ita vt initio, quo $t = 0$, fuerit $\frac{ds}{dt} = f$ et $\frac{d\phi}{dt} = 0$. Quia igitur in initio datur attritus, tota vis frictionis se exerit retrorsum, qua ergo motus progressius retardatur, simul vero gyratorius generatur in sensum S A B. Pro hoc igitur motu habebuntur istae formulae:

$$I. \frac{d^2 s}{g dt^2} = -\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega \text{ et}$$

$$II. \frac{d^2 \phi}{g dt^2} = + \frac{a \cos. \omega}{s k k},$$

vnde integrando fit

$$\frac{ds}{dt} = f - 2 g t \sin. \omega - \frac{1}{2} g t^2 \cos. \omega \text{ et } \frac{d\phi}{dt} = \frac{2 g a t \cos. \omega}{s k k},$$

ex quarum aequationum priore porro colligitur

$$s = f t - g t^2 \sin. \omega - \frac{1}{6} g t^3 \cos. \omega.$$

Secundum hanc autem legem motus peragetur quamdiu fuerit $\frac{ds}{dt} > \frac{a d\phi}{dt}$, hoc est quamdiu

$$f > 2 g t \left(\sin. \omega + \frac{1}{2} \cos. \omega + \frac{a a \cos. \omega}{s k k} \right) \text{ ideoque}$$

$$t < \frac{s f k k}{2 g (s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)},$$

durabit ergo iste motus per tempus

$$t = \frac{s f k k}{2 g (s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)},$$

quo elapso fiet celeritas progressiua

$$\frac{ds}{dt} = \frac{a a f \cos. \omega}{s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega}$$

et celeritas gyratoria

$$\frac{d\Phi}{dt} = \frac{af \cos. \omega}{3kk \sin. \omega + (aa + kk) \cos. \omega},$$

spatium vero vsque ad hoc tempus percursum erit

$$s = \frac{3ffkk(3kk \sin. \omega + (2aa + kk) \cos. \omega)}{4g(3kk \sin. \omega + (aa + kk) \cos. \omega)^2}.$$

§. 44. Quoniam hae tres formulae valores habent positivos, intelligitur, per totum hoc tempus motum manere sursum directum simulque globum etiam antrosum volui, quaecunque fuerit plani inclinatio. Quod si ergo globus ex materia constet homogenea, ut sit $kk = \frac{2}{3}aa$, in fine huius primi motus intervalli tres valores inveniuntur:

$$\frac{ds}{dt} = \frac{3f \cos. \omega}{6 \sin. \omega + 7 \cos. \omega};$$

$$\frac{d\Phi}{dt} = \frac{3f \cos. \omega}{6a \sin. \omega + 7a \cos. \omega};$$

$$s = \frac{9ff(\sin. \omega + 2 \cos. \omega)}{8(6 \sin. \omega + 7 \cos. \omega)^2},$$

tempus autem per quod iste motus durabit erit

$$t = \frac{3f}{g(6 \sin. \omega + 7 \cos. \omega)}.$$

Ac si insuper sumamus inclinationem $\omega = 45^\circ$, fiet istud tempus

$$t = \frac{3f\sqrt{2}}{13g} \text{ sec. et } \frac{ds}{dt} = \frac{ad\Phi}{dt} = \frac{5}{13}f, \text{ atque } s = \frac{27ff\sqrt{2}}{169g}.$$

§. 45. Quo nunc motum globi deinceps secutorum clarius exponamus, sit K locus, quousque globus illo primo temporis intervallo pertigerit, ac vocemus breuitatis, gratia $IK = p$, ut sit

$$p = \frac{3ffkk(3kk \sin. \omega + (2aa + kk) \cos. \omega)}{4g(3kk \sin. \omega + (aa + kk) \cos. \omega)^2},$$

quod ergo tempore

$$= 3f$$

$$= \frac{3 f k k}{2 g (3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)}$$

erit percursum. In K autem vocemus celeritatem progressuam $= q$, ita vt celeritas gyratoria $= \frac{q}{a}$, eritque

$$q = \frac{a a f \cos. \omega}{3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega}$$

quibus constitutis sequentem motum ita inquiremus, quasi globus in puncto K moueri incepisset hincque elapso tempore t peruenerit in S, vt sit $KS = s$ et celeritates in hoc loco $\frac{ds}{dt}$ et $\frac{d\phi}{dt}$. Hunc igitur motum inuestigare nobis nunc nobis est propositum, vbi tempus per spatium KS elapsum littera t designabimus, quandoquidem motus iste longe aliam legem sequetur ac prior, ideoque etiam diuersam indolem habebit, ita vt in termino K principium continuitatis subito interrumpatur.

§. 46. Quia in k motus globi se ad prouolutionem perfectam composuit, ante omnia nobis erit inquirendum, quamdiu iste motus sit duraturus, atque pro isto motu habebimus sequentes formulas:

$$\frac{d ds}{2 g dt^2} = - \sin. \omega - \lambda \cos. \omega \text{ et } \frac{d d\phi}{2 g dt^2} = \frac{\lambda a \cos. \omega}{k k},$$

vnde integrando colligitur

$$\frac{ds}{dt} = q - 2 g t (\sin. \omega + \lambda \cos. \omega) \text{ et}$$

$$\frac{d\phi}{dt} = \frac{q}{a} + \frac{2 g \lambda a t \cos. \omega}{k k}.$$

Quare si statuamus $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\phi}{dt}$, erit $-\sin. \omega - \lambda \cos. \omega = \frac{\lambda a a \cos. \omega}{k k}$, vnde fit $\lambda = \frac{-k k}{a a + k k} \tan. \omega$, qui valor cum sit negatiuus, intelligitur, frictionem vim negatiuam exerere debere, vt attritus impediatur, quam vim actu exercebit dummodo fuerit $\lambda < \frac{1}{2}$ h. e., dummodo fuerit $\tan. \omega < \frac{a a + k k}{3 k k}$, sicque

hic

hic denno duo casus perpendendi occurrunt, prouti fuerit

$$\text{tang. } \omega < \frac{a a + k k}{s k k} \text{ vel tang. } \omega > \frac{a a + k k}{s k k},$$

quos ergo casus seorsim euolui conueniet.

§. 47. *Casus I.* Sit igitur primo tang. $\omega < \frac{a a + k k}{s k k}$, ac reuera erit $\lambda = - \frac{k k}{a a + k k} \text{ tang. } \omega$, quo valore substituto fiet

$$\frac{ds}{dt} = q - \frac{2 g a a t \sin. \omega}{a a + k k} \text{ et } \frac{d\phi}{dt} = \frac{q}{a} - \frac{2 g a t \sin. \omega}{a a + k k},$$

vnde cum perpetuo maneat $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\phi}{dt}$, globus prouolutione perfecta progredi perget, neque ullus attritus sese immiscebit. Spatium autem $KS = s$, quod globus tempore quouis t percurreret, erit $s = q t - \frac{g a a t t \sin. \omega}{a a + k k}$.

§. 48. Postquam igitur globus hoc modo ex puncto K exiit, tandiu sursum versus O progredietur, donec eius celeritas progressiua $\frac{ds}{dt}$ penitus euanescat, id quod eveniet elapso tempore $t = \frac{q(a a + k k)}{2 g a a \sin. \omega}$, quo ergo tempore spatium percursum erit $s = \frac{q q(a a + k k)}{4 g a a \sin. \omega}$. Quare si L fuerit terminus, ad quem globus hoc motu pertingere valeat, erit spatium $KL = \frac{q a(a a + k k)}{4 g a a \sin. \omega}$, tempus vero, quo ex K ad L perueniet erit $\frac{q(a a + k k)}{2 g a a \sin. \omega}$. Quia autem in L omnem plane motum amisit, ex hoc puncto iterum per planum inclinatum L K I descendere incipiet, lege ea quam supra §. 21 et seqq. ostendimus, et quia tang. $\omega < \frac{a a + k k}{s k k}$, totus descensus subsequens sine vlllo attritu peragetur.

§. 49. Quo igitur istum terminum L, quousque globus ascendendo pertingit, clarius cognoscamus, perinde ac

ac tempus, quo ab initio ex I vsque ad L peruenit, loco Tab. II. litterarum p et q valores assumptos restitui oportet. Cum Fig. 9. igitur sit

$$q = \frac{a a f \cos. \omega}{s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega},$$

erit spatium

$$KL = \frac{q q (a a + k k)}{+ g a a \sin. \omega} = \frac{a a f f (a a + k k) \cos. \omega^2}{+ g \sin. \omega (s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)^2},$$

cui si addatur spatium

$$KI = p = \frac{s f f k k (s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)}{+ g (s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)^2},$$

reperietur spatium

$$IL = \frac{f f (a a \cos. \omega + s k k \sin. \omega)}{+ g \sin. \omega (s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)};$$

vbi notasse iuuabit, si globus celeritate f sine vlla frictione super plano inclinato ascenderet, tum eum spatium confecturum esse $= \frac{f f}{+ g} \sin. \omega$; vnde patet, spatium inuentum IL hoc spatio esse minus. Denique vero tempus, quo noster globus spatium totum IKL absoluet, reperietur, si ad tempus per IK , quod erat

$$= \frac{s f k k}{+ g (s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)},$$

addatur tempus per KL

$$= \frac{f (a a + k k) \cos. \omega}{+ g \sin. \omega (s k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)},$$

quocirca colligitur tempus per $IL = \frac{f}{+ g \sin. \omega}$; vnde patet, hoc tempus non discrepare ab eo, quod globus impendisset, si libere sine vlla frictione ascendisset; tum autem eodem tempore ad maiorem pertigisset altitudinem.

§. 50. *Casus II.* Euoluamus nunc etiam alterum casum, quo $\tan. \omega > \frac{a a + k k}{s k k}$, vbi loco Λ in nostris formulis scribi oportet $-\frac{1}{3}$, vnde sequitur

Acta Acad. Imp. Sc. Tom. V. P. II.

Y

ds

$$\frac{ds}{dt} = q - 2gt(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega) \text{ et}$$

$$\frac{d\Phi}{dt} = \frac{q}{a} - \frac{2g a t \cos. \omega}{3kk}$$

unde patet fore

$$\frac{ds}{dt} : \frac{a d\Phi}{dt} = q - 2gt(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega) : q - \frac{2g a t \cos. \omega}{3kk},$$

tum vero erit

$$\frac{ds}{dt} - \frac{a d\Phi}{dt} = 2gt(\frac{(aa + kk)}{3kk} \cos. \omega - \sin. \omega),$$

qui valor cum sit negativus, motus globi eandem legem sequetur, quamdiu fuerit $\frac{a d\Phi}{dt} > \frac{ds}{dt}$, id quod cum deinceps perpetuo eueniat, globus etiam, postquam per K transit, eandem legem in motu suo obseruabit, ita vt elapso tempore t ambae celeritates futurae sint

$$\frac{ds}{dt} = q - 2gt(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega) \text{ et}$$

$$\frac{d\Phi}{dt} = \frac{q}{a} - \frac{2g a t \cos. \omega}{3kk},$$

et tempore t globus conficiet spatium

$$KS = s = qt - gtt(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega).$$

§. 51. Sit punctum L iterum terminus ad quem globus ascendendo pertinet, et quia hic esse debet $\frac{ds}{dt} = 0$, tempus, quo globus ex K vsque ad L perueniet, erit

$$t = \frac{q}{2g(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega)},$$

ipsum vero spatium erit

$$KL = s = \frac{qq}{4g(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega)}.$$

Totum ergo tempus, quo globus ex I ad L vsque pertingit, erit

3fkk

$$\begin{aligned}
 & + \frac{3 f k k}{2 g (3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)} \\
 & + \frac{a a f \cos. \omega}{2 g (\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega) (3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)} \\
 & = \frac{f (3 k k \sin. \omega + (a a - k k) \cos. \omega)}{2 g (\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega) (3 k k \sin. \omega + (a a + k k) \cos. \omega)}.
 \end{aligned}$$

§. 52. Verum vbi globus in L vsque peruenit, ibi quidem celeritas progressiua $\frac{ds}{dt}$ fiet nulla, at celeritas gyratoria ipsi adhuc remanebit, quae erit

$$\begin{aligned}
 \frac{d\Phi}{dt} &= \frac{q}{a} - \frac{a q \cos. \omega}{3 k k (\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega)}, \text{ siue} \\
 \frac{d\Phi}{dt} &= \frac{q}{a} \frac{(3 k k \sin. \omega - (a a + k k) \cos. \omega)}{3 k k (\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega)},
 \end{aligned}$$

quae ergo celeritas adhuc est positua, quia

$$3 k k \sin. \omega > (a a + k k) \cos. \omega,$$

ideoque multo magis $\sin. \omega > \frac{1}{2} \cos. \omega$. Mox autem cum globus ex L iterum descendere inceperit, is amittet hunc motum gyratorium, quod eueniet elapso tempore $t = \frac{2 g a k k}{2 g a a \cos. \omega}$, postquam scilicet ex K fuerit egressus. Quod si ergo hinc subtrahatur tempus per K L = $\frac{q}{2 g (\sin. \omega - \frac{1}{2} \cos. \omega)}$, remanebit tempus postquam globus ex L descendere incepit

$$= \frac{2 g (3 k k \sin. \omega - (a a + k k) \cos. \omega)}{2 g a a \cos. \omega (2 \sin. \omega - \cos. \omega)},$$

quod tempus utique est posituum. Ceterum, quia hic globus ex L cum quadam celeritate gyratoria descensum incipiet, eodem prorsus modo per planum inclinatum descendit,

dit, quem supra paragrapho 21 et seqq. explicauimus. Verum quoniam totus motus globi, postquam per punctum K transiit, perpetuo secundum eandem legem peragitur, etiam totus motus in iisdem formulis, quas modo tradidimus, comprehendetur, ex quibus, cum sit

$$KS = s = gt - gtt \left(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega \right),$$

posito $s=0$ hinc tempus reperietur, quo globus iterum descendendo ad K perueniet, quod erit $= \frac{g}{g(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega)}$, quod tem-

pus duplo maius est eo, quo ex K ad L vsque descendendo pertigit, atque hoc modo etiam tempus definiri poterit, quo globus, ex K sursum egressus, iterum vsque ad principium I pertinet; tantum enim opus erit poni $s = -p$. Ac si ad hoc tempus insuper addatur tempus, quo globus ab I vsque ad K peruenit, habebitur totum tempus, quo postquam ex I sursum processit, iterum ad I reuertitur.

Exemplum 2.

Tab. II.
Fig. 9

§. 53. Ponamus nunc globo in I nullum motum progressiuum esse impressum, sed solum motum gyratorium, sursum vergentem cum celeritate data angulari $= \zeta$, ita ut initio, vbi $t=0$, fuerit $\frac{ds}{dt}=0$ et $\frac{d\Phi}{dt}=\zeta$. Quoniam igitur statim ab initio vis frictionis sursum tendit, formulae nostrae erunt

$$\frac{d ds}{2g dt^2} = -\sin. \omega + \frac{1}{3} \cos. \omega \text{ et}$$

$$\frac{d d\Phi}{2g dt^2} = -\frac{a \cos. \omega}{3kk},$$

vnde integrando fit

$$\frac{ds}{dt} = -2gt \left(\sin. \omega - \frac{1}{3} \cos. \omega \right) \text{ et}$$

$$\frac{d\Phi}{dt} = \zeta - \frac{2g a t \cos. \omega}{3kk},$$

vbi

vbi ex formula priore patet, globum non ascendere posse, nisi sit $\sin. \omega < \frac{1}{2} \cos. \omega$. Quoniam igitur motum descensus iam supra determinauimus, ponamus esse $\sin. \omega < \frac{1}{2} \cos. \omega$, seu $\tan. \omega < \frac{1}{2}$, vt globus saltem sursum moueri incipiat; tum igitur ipso initio fuerit $\frac{a d\Phi}{dt} > \frac{ds}{dt}$, et videamus, quamdiu ista conditio locum sit habitura: tamdiu enim etiam motus secundum has formulas peragetur. Hanc in finem statuamus $\frac{ds}{dt} = \frac{a d\Phi}{dt}$ hoc est

$$2gt(\frac{1}{2} \cos. \omega - \sin. \omega) = \frac{2ga}{3kk} \cos. \omega,$$

vnde colligimus

$$t = \frac{\frac{2ga}{3kk} \cos. \omega}{2g((\frac{1}{2} \cos. \omega - \sin. \omega))},$$

quod ergo tempus erit posituum, dummodo fuerit

$$\tan. \omega < \frac{a}{3k},$$

quare cum per hypothesin sit $\tan. \omega < \frac{1}{2}$, ista conditio semper adimplebitur, vnde motus ab initio eandem legem sequetur, vsque ad tempus

$$t = \frac{\frac{2ga}{3kk} \cos. \omega}{2g((\frac{1}{2} \cos. \omega - \sin. \omega))},$$

elapso autem hoc tempore fiet

$$\frac{ds}{dt} = + \frac{\frac{2ga}{3kk} (\cos. \omega - \sin. \omega)}{(a + kk) \cos. \omega - 3kk \sin. \omega} = \frac{a d\Phi}{dt},$$

spatium vero interea ascendendo confectum erit

$$g t t (\frac{1}{2} \cos. \omega - \sin. \omega) = \frac{9 \frac{2ga}{3kk} (\frac{1}{2} \cos. \omega - \sin. \omega)}{4g((a + kk) \cos. \omega - 3kk \sin. \omega)^2}.$$

§. 54. Statuamus vt supra, hoc tempore

$$t = \frac{\frac{2ga}{3kk} \cos. \omega}{2g((\frac{1}{2} \cos. \omega - \sin. \omega))},$$

globum ascendendo peruenisse vsque in K, ac ponamus bre-
Y 3 vitatis

vitatis gratia hoc spatium $IK = p$, celeritates vero quas globus hic habebit, sint:

$$\frac{ds}{dt} = q \text{ et } \frac{d\Phi}{dt} = \frac{q}{a}, \text{ ita ut sit}$$

$$p = \frac{\zeta \zeta a a k k (\cos. \omega - \zeta \sin. \omega)}{+ g ((a a + k k) \cos. \omega - \zeta k k \sin. \omega)^2} \text{ et}$$

$$q = \frac{\zeta a k k (\cos. \omega - \zeta \sin. \omega)}{(a a + k k) \cos. \omega - \zeta k k \sin. \omega},$$

et quia ab hoc termino t viterius progrediendo nullus datur attritus, motus sequetur has formulas:

$$\frac{d ds}{2 g d t^2} = \lambda \cos. \omega - \sin. \omega \text{ et } \frac{d d \Phi}{2 g d t^2} = - \frac{\lambda a \cos. \omega}{k k},$$

hincque integrando erit

$$\frac{ds}{dt} = q + 2 g t (\lambda \cos. \omega - \sin. \omega) \text{ et}$$

$$\frac{d \Phi}{dt} = \frac{q}{a} - \frac{2 g \lambda a t \cos. \omega}{k k}.$$

Nunc igitur fiat $\frac{ds}{dt} = \frac{a d \Phi}{dt}$, ut videamus quamdiu prouolutio perfecta sit duratura, eritque hinc

$$\lambda \cos. \omega - \sin. \omega = - \frac{\lambda a a \cos. \omega}{k k}, \text{ vnde colligitur}$$

$$\lambda = \frac{k k}{a a + k k} \tan. \omega,$$

qui valor ob $\tan. \omega < \frac{1}{2}$ multo magis semper erit $< \frac{1}{2}$, ideoque prouolutio perfecta, postquam globus ad K pertigerit, perpetuo durabit, eritque propterea

$$\frac{ds}{dt} = \frac{a d \Phi}{dt} = q - \frac{2 g a a t \sin. \omega}{a a + k k},$$

haec autem celeritas euanesceat, quod fiat in L , elapso tempore $t = \frac{q (a a + k k)}{2 g a a \sin. \omega}$, ipsum vero spatium percursum erit

$KL = \frac{q a (a a + k k)}{+ g a a \sin. \omega}$. Omnia scilicet perinde se habebunt atque in casu praecedente, hoc tantum discrimine, quod hic litterae p et q per ζ definiantur cum ante per f essent definitae.

§. 55. Hinc igitur facile obtinebimus tempus, quo globus ab I per K vsque ad L peruenit, quippe quod, si loco q valorem assumtum restituamus, reperietur

$$= \frac{\frac{1}{2} g a k k}{\frac{1}{2} g ((a a + k k) \cos. \omega - s k k \sin. \omega)} + \frac{\frac{1}{2} k k (a a + k k) (\cos. \omega - s \sin. \omega)}{\frac{1}{2} g a \sin. \omega ((a a + k k) \cos. \omega - s k k \sin. \omega)}$$

hoc est $= \frac{\frac{1}{2} k k}{a g \sin. \omega}$.

Sicque globus eodem tempore omnem motum amittet, quo, si nulla fuisset frictio, motum amissurus fuisset; praeterea vero totum spatium prodit

$$I L = \frac{\frac{1}{2} g a k k (\cos. \omega - s \sin. \omega)}{\frac{1}{2} g ((a a + k k) \cos. \omega - s k k \sin. \omega)^2} + \frac{\frac{1}{2} k k^4 (a a + k k) (\cos. \omega - s \sin. \omega)^2}{\frac{1}{2} g \sin. \omega ((a a + k k) \cos. \omega - s k k \sin. \omega)^2}$$

sive

$$I L = \frac{\frac{1}{2} k k^4 (\cos. \omega - s \sin. \omega)}{g \sin. \omega ((a a + k k) \cos. \omega - s k k \sin. \omega)}$$

§. 56. In his igitur casibus id imprimis notatu dignum occurrit, quod totus motus non secundum eandem legem absoluitur, sed duabus quasi partibus confert, quarum indoles per diuersas formulas analyticas exprimitur, ita vt principium continuitatis, quod alias in omnibus naturae phaenomenis strictissime obseruatur, hic nullum locum inueniat; atque haec est causa, cur ista phaenomena, quae in motu globorum ob frictionem producuntur, fusius et adcuratius euoluenda sim arbitratus, ne memorato illi principio continuitatis, quod a Philosophis tantopere propugnari solet, nimium tribuatur quam par est. Ceterum hic etiam constitueram eiusmodi globorum motum expendere, quorum centrum grauitatis non in ipsum centrum figurae cadit. Verum quia praesens tractatio iam nimium increuit, hoc argumentum in aliam occasionem referuabo.

APPLI-